

Men der er ogsaa, bortset fra Administrationen, fra den højtærede Regerings Side truffet Foranstaltninger — f. Eks. ved Fremsættelse af Lovforslag her paa Rigsdagen —, som, hvis de blev gennemført, vilde gribe ind i den personlige Frihed og i Ejendomsretten, det, som Folket hidtil har holdt for noget af det væsentlige for Samfundets Bestaaen. Jeg tænker her paa Lovforslagene om 8 Timers Dagen, om Bedriftsraad og om Ekspropriation af Jord.

Der er under denne Finanslovbehandling, hvad jo kun er naturligt, i særlig Grad talt om de for Tiden værende økonomiske Vanskeligheder Landet over. Her er vi ogsaa ved Kærnepunktet, der betyder saa ganske overordentlig meget, det, af hvilket i Virkeligheden Folkets Fremtid afhænger, nemlig om der kan komme en god Løsning paa den Krise, vi er inde i. Der er peget paa de mægtige Udgifter, vi efterhaanden har faaet baade indenfor Staten og indenfor Kommunerne, og her har efter min Mening de skiftende Regeringer og de Rigsdage, vi har haft i Løbet af de sidste 25 Aar, alle deres Ansvar. Her kan ikke et enkelt Parti komme og sige: vi har været udenfor. De forskellige Partier har i høj Grad alle været med til at træffe Dispositioner, der økonomisk ikke blot vedrører Staten, men ogsaa i allerhøjeste Grad Amterne og Kommunerne, for hvilke de har fastlagt Rammerne. Vi har i høj Grad været med til at bestemme Kommunerne Udgifter, men vi har ikke i tilsvarende Grad søgt at skabe Muligheder for at give dem Dækning for de forøgede Udgifter. Derfor ser vi baade Amts-, Sogne- og Bykommunerne arbejde med Budgetter, der i højeste Grad er belastede, og hvor Hovedposterne er dem, hvor Kommunerne ikke selv har nogen Indflydelse i Retning af at kunne nedbringe dem, da de er fastlagt i Kraft af bestaaende Love.

Ogsaa her maa vi tage et virkelig positivt Arbejde op for at søge at komme Kommunerne til Hjælp. Jeg peger her paa det, der er sket i Dag her i Tinget, hvor mit Parti har indbragt et Forslag om, at de 6½ Mill. Kr., som Omsætningsafgiften paa Biler andrager, fra 1. Januar 1927 skal overføres til Amt og Kommune. Herigennem vil man søge at bøde paa de stærkt forøgede Vejudgifter, som Kommunerne har faaet. Og det er ikke nok med, hvad dette Forslag vil betyde, vi maa ogsaa skaffe Udveje for at kunne gaa videre. Det er min Opfattelse, at det vil være fuldt forsvarligt ved en Revi-

sion af de forskellige Love vedrørende Bilomsætningen og lignende at træffe Foranstaltninger, saa der derigennem kan skaffes Midler, der kan dække de forøgede Udgifter, som baade Amts-, Sogne- og Bykommunerne har faaet til deres Vejvæsen, taget i Forhold til de Udgifter, de havde før Krigen.

Et andet Omraade, hvor jeg mener, man maa være agtpaagivende og søge at træffe Foranstaltninger for at lette Kommunerne Udgifter, er Medicinalomraadet. Jeg ved nok, at naar jeg rører ved dette hidtil meget ømtaalige Punkt, er jeg inde paa et Forhold, som man kan blive i nogen Grad misliebig ved at omtale. Alligevel vil jeg sige, at vi kommer ikke udenom her, der maa finde Lettelser Sted i de nu bestaaende Forhold. Jeg tror ogsaa, man meget vel kan gøre det uden at gaa dem for nær, som det ved Loven er tænkt at komme til Hjælp. I en pengerigelig Tid gik man saavel fra Statens som Kommunerne Side til Forhøjelser for hele Sygekassevæsenet. Og naar vi nu er kommet ind i en økonomisk vanskelig Tid, maa vi kunne foretage Rettelser her. Der er et Forhold, der viser, at det er berettiget at gaa til en Revision paa dette Punkt. Ved Sygekasseloven af 1921 vedtoges det, at Sygekasserne skulde opsamle Reservefond til Imødegaelse af vanskelige Aar, og naar man nu ser paa, hvad Sygekasserne har gjort for at imødekomme dette Lovbud, havde de efter Regnskaberne i Statistisk Aarbog i 1922 et Overskud paa 2 Mill. Kr., i 1923 paa godt 4 Mill. Kr. og i 1924 paa omtrent 6 Mill. Kr. Det er en udmærket Ting at opsamle Overskud til en Konsolidering, naar Tid er dertil; men naar den nuværende Tid tages i Betragtning, tror jeg rigtignok, at en Revision af dette og andre Forhold Sygekasserne vedrørende bør foretages hurtigst muligt.

Jeg skal ikke gaa videre med lignende Eksempler paa, hvorledes Udgifterne kan nedbringes, eller anføre andre Omraader, hvor jeg mener, det er nødvendigt, at Staten i særlig Grad tager fat paa at nedbringe ikke blot sine egne, men ogsaa Kommunerne Udgifter. Det er gjort af andre og i ganske særlig Grad af Vestres Ordfører for Finansloven, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Jeg ønsker dog at sige, som det ogsaa er fremhævet af en Række Talere, at de økonomiske Forhold for den danske Befolkning for Øjeblikket er af faretruende Karakter, og det gælder